

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Felice ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. lxxxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse ianuarij occurrētibus Folio. xxxvi.

contētus ⁊ aqua modica: etiā p̄p̄rijs manibus
ultra alios laboraret. ¶ Quidā culpā de ho-
micidio: ad eū cōfugit se innocentē re vera asse-
rendo. Et sup̄uentib⁹ ministris iudicis q̄ ve-
eū caperent fuerant insecuti: eisq; p̄sentibus:
fact⁹ abbas ad sepulchrū accessit hoīs interfes-
cti: quē in xp̄i noīe adiurauit: vt sibi diceret: an
ille eū occidisset: qui r̄ndit q̄ nō. Et instātib⁹
illis: vt qs eū occiderat interrogaret. r̄ndit suus
esse innocētis absoluerit: nō autē nocētis cōdē-
nare. Sicq; iunctis absoluit est. Idē etiā cum
heretico disputās: eisq; qd r̄nderet nō habens:
orās mortuū q̄ portabat ad tumultū suscitauit:
qui suscitauit hereticū cōfugit. Puellam etiā
quendā q̄ magicis artib⁹ illusa sibi solī appare-
bat in equā couersas ab illusione fantastica libe-
rauit. Pluribusq; alijs virtutū signis ⁊ vite me-
ritis cōfulgēs: i pace q̄ruit. xvij. kal. februarij.
Hic ad iuniores p̄fessionis sue vnā scripsit epi-
stolā: in q̄ vtilia multa ⁊ monastice religioe ne-
cessaria docet: claruit sub valētis imperio.

¶ De sancto Bonitio epo. Cap. lxxxiij.

Bonitius epus ar-

uerneſi. que dī mons clarus: in
ter alia eius virtutum insignia
beatā dei genitricē in summa
deuotione habuit: vt frater vn̄
cētus ponit: cui dū nocte q̄das
solus in ecclesia sancti michaelis oraret: in ex-
tasi posito beata virgo: cū multitudine curie ces-
lestis splēdidior apparuit: ⁊ qs esset ap̄ ad di-
uina mysteria celebrāda a circūstātib⁹ interro-
gauit. Qui bonitiū orantē dignissimū acclama-
runt. Et quis se reputaret indignum: a celesti
choro assumit: vestib⁹ sacris induit: et missam
celebrare iubet. Qui missam p̄ visionē suo ordi-
ne celebravit: ⁊ dū cōionē sumpſisset: brā virgo
sibi vestes pro magno munere dimisit: ⁊ visionē
sublata ipse ad se redijt: vestesq; reptā iuxta se
cū summa deuotione custodiuit: ⁊ vna pp̄lo cū-
cto narrauit. Que vestisvsq; hodie ibi seruaſ:
p̄ reliquijs sacris ostendit: cui⁹ materia ⁊ mo-
dus cōtēpt: re a nemine cognoscit. Est autē exi-
mij cādoris: lenitatis: ⁊ lenitatis. Qui euit autē
in pace sanctus Bonitius. xvij. kalen. februa-
rij: sepultus in ecclesia sua.

¶ De sctō Marcello papa ⁊ mar. Cap. lxxxij.

Marcellus papa et

martyr natiōe romanus de re-
gione violata ex p̄e b̄ndictio:
marcellino pape i episcopatu
successit: ⁊ sedit annos. v. dies
xxij. qui tpe maximiani filij diocletiani impa-
toris martyrio coronat. Nā cū maximianus au-
gustus p̄mus rediēs ex ap̄rica: vt diocletiano
placeret in noīe eius thēmas a solo edificaret
in vrbe cepit oēs xp̄ianos ad afflictionē labor-

ris cōpellerē: et p̄ varia loca q̄sdā ad lapides:
quosdā ad harenā dānauit. Quib⁹ r̄arson xp̄ia-
nus occultus ⁊ diues ac nobilis de suis facul-
tatibus necessaria ministrabat p̄ man⁹ sifinnij:
cyriaci: largi: ⁊ sinaragdi. Propter qd marcell⁹
ep̄s celebrato concilio sifinnij ⁊ cyriaci diacono-
nes romane ecclē cōsecrauit. Multos quoq;
martyrū conuerſoz ipse p̄t̄ifex baptizauit: ⁊
multoz sanctorū corpora colligēs vna cū iohā-
ne p̄sbytero sepeliuit. Eū autē sanct⁹ cyriacus
a maximiano filio diocletiani impatoris detē-
tus: cathenis obligatus ante redā est: trahereſ
die p̄cessionis: et ex hoc marcellus papa illum
redargueret: ab eodez fustigatus ⁊ eiectus est.
Postq̄ autē beati cyriaci: largi: ⁊ sinaragdi
martyrium passi sunt: marcellus papa eos filij
tumulauit. ¶ Post q̄ lucina xp̄iana matrona de-
tissima ecclē dei oēs suas facultates cōcessit:
p̄pter qd a maximiano p̄scriptione dānata est.
Dū autē in exiliū duceret: rogauit marcellum vt
domū suā in eccliam cōsecraret: qd ⁊ ille adim-
plere curauit. Et dū ibi frequētius celebraret:
maximian⁹ hoc audiēs: domū illā siue ecclias
fecit stabulū publicū iumentoz: ⁊ eūdem ep̄m
cū custodia ad fuitiū aſaliū deputauit: vbi post
multos annos emisit sp̄m. xvij. kal. februarij.
¶ Hic fecit cimiteriū i via salaria: ⁊. xxvij. ritu-
los cardinalat: in vrbe romana pp̄ baptismū:
sepulturas: ⁊ penitentiā multoz ex gētib⁹ cō-
uerſoz: ac p̄pter martyriū reliq̄as tumulādas:
qui etiā sepult⁹ est a iohāne p̄sbytero in eodem
cimiterio p̄scille via salaria: et cessauit ep̄atus
dies. xxv. Postea nō religione xp̄iana crescēte
domus carabuli in ecclesia trāstata est: q̄ hodie
sancti marcelli noīe intitular.

¶ De sancto Marcello epo: Cap. lxxxliij.

Marcell⁹ an-

ticranus epus inſi-
gnis sanctitat⁹ ⁊ do-
ctrine fuit. Qui mul-
ta aduersus entycetē grecum
scripsit volumina: ⁊ maxime ad-
uersus arrianos. Extant ⁊ ad-
uersus eū nō litū auctorum li-
bri sabelliane ip̄s hereseos im-
petētes. Negat ille dogmatis
eius esse: et cōmunionē iulij ⁊ athanasij roma-
ne ⁊ alexandrine vrbium pontificum defendit
se. Claruit sanctitate insignis tempore constan-
tij imperatoris. Hec Hieronymus libro de vi-
ris illustribus.

¶ De sctō Felice epo ⁊ martyre. Cap. lxxxv.

Felix epus tubabo-

ceſi. tpe diocletiani ⁊ maximiani
imperatoz martyriū passus est.
Qui anolino p̄fici p̄sentatus: cū
nomē suū nollet erpmere dicēs
c. liij.

solūmodo christiani: missus est vinculus ad pre-
fectum pretorij qui illū vinculis mancipavit: et
post dies. xij. de carcere educit fecit eū carbe-
nis alligatū post iparates navigare. Postiusq;
est in nauicula: in qua diebus quatuor sub equoz
vngulis inedia macerat: iacuit. Veniesq; ieiun-
nus Nolā cāpane a cognitore ciuitatis capite
pletus est. xvij. kal. februarj: ibidē sepultus.
De scō Honorato epō arelateſi. Cap. lxxvi.

Honoratus ep̄s are-

lateſi. nobili. p̄sapia eiusdem yr-
bis oriūduſ fuit: vt scribit hila-
rius qui et in pontificatu ſucceſ-
ſit: qui gētilibus parētib; p̄ge-
nitus: in adoleſcentia ſua motu
pprio baptiſmū petijt: et licet p̄re reluctāte pa-
ternā domū deſerē: venantiū ei; frat̄e ſenio-
rē ad xp̄m p̄uertit: q̄ ambo ad captiuitatē heremi-
tam accedentes: ab eo de religione vitę edocti
ſunt. Deſuncto autē germano ſuo venatio: hono-
ratus heremū vbi arelateſi. p̄ſimū petijt: ibiq;
quodū in omni vitę ſanctitate permāſit. Exēplo
quoz cōuerſationis ſue gemnadiū quēdam vi-
rum effrenem et indomitū ad penitentiā prouo-
cauit. Demū vbiſ arelateſi. ep̄s fact; in ſancta
religione deo ſeruicēs: et ſalutifera p̄dicatiōne
dominicū gregē paſcens: quicū in pace. xvij.
kalen. februarj.

De ſcō Honorato epō ambiaſi. Cap. lxxvij.

Honoratus ep̄s am-

biaſi. tpe Alcideberti regis fran-
corū vir clarus ſanctitate et mira-
culis floruit. Qui dū miſſas aliqñ
celebraret: et corpus xp̄i ſup altā
re vginis cōſecraſſet: vidit manū ſine palmam
xp̄i ſacraz hoſtiā tenentē: et epō cōſecurato quoz
dāmodo porrigentē. Quā ſanct; de ipſa manu
deuotiſſime ſumēs: ab omni deinceps inquina-
mēto carnis illeſus pmāſit. Hic angelo ſibi re-
nelante corpa ſancto: ſi fuſciani et victorici atq;
gentiani repperit: et ea condeſcenti maſoleo
collocauit. Qui et poſt vitam laudabilē ad xp̄m
migravit.

De ſancto Honorato abbate et
confefſore. Cap. lxxviii.

Honoratus abbas

et cōfeſſor: in ſannij partib; cla-
ruit: qui coloni cuiuſdā in villa
venantiū patricij filius fuit. Hic
ab annis puerilib; deo deditus:
etiā ab ocioſo ſmone abſtinebat: carnēq; ieiun-
niſ macerabat. Sed cū die quadā parētēs ei;
cōſiliū feciſſent: et carnes ad prādiū paraſſent
iuueniſq; ieiunās a carnib; abſtinere veller: irri-
ſus eſt a parētibus: et diſcībentibus cūctis in-
terrogātibus an veller ſibi de mōrib; piſces

afferri: qui i loco ip̄o audiri poterāt nō videri.
Poſt modicū aq̄ in cōſiliū deficiente accēſſit
miniſter ad fontē vt hauriret. Et dū aq̄ de ſitu
la lignea: corā diſcībentibus effunderet: piſces
qui diuinitus aquam intrauerat ſimul effudit:
qui victu vnius diei honorato ſufficere potuit.
Propter quod i venerationē haberi cepit. Pro-
cedensq; in virtutibus a dño ſuo libertati dedi-
tus in eo loco qui fundis dicitur monaſterij con-
ſtruxit: in q̄ p̄ fere ducētoz extitit monachoz.
Dum aliquādo ex mōre qui monaſterio p̄mi-
ner moles ingentis ſaxi erupta p̄ deuera mon-
tis veniēs torius ruina cenobij minaret. Hoc
vir dñi cernēs: inuocato xp̄i noīe ſignū crucis
feſtinus oppoſuit: eamq; in deuerti mōris late-
re fixit: vbi vſq; in preſens locū cernentib; aſpi-
citur: vt caſura deſuper pendere videatur. Dec
Bregorius p̄mo dñal. cap. ii.

De ſancto Tityano epō. Cap. lxxix.

Tityanus ep̄us ortus

heraclea ciuitate nobili genere:
a ſtoſiano opitergeſi. epō erudi-
tus eſt: et in p̄ſbyterij ordinatus.
Quo q̄dē p̄pter amorē martyrij
ep̄atū cēdēte: tityan; a populo
elect; eſt in ep̄atū: qui gregē dñi optime pauſe
ſimonibus et xp̄p̄iſ: et ſanctitate polēs in pace
quieuit. xvij. kalē. februarj. Sepultusq; eſt p̄
mo in ciuitate opitergeſi. Cui; parēs ad euz
veniētes et iā mortuū reperiētes: corpus noctu
ſurati ſunt: vt in patriā deſerēr. Quos mane
p̄p̄s armatus inſecut; eſt: p̄ corpe redimēdo.
Et dñi p̄pter hoc adnūcē bellū veller aſſume-
re: apparuit ſenior: qui eis cōcordiā ſuadēs cō-
ſuluit: vt corpus ſolū in nauicula dimitterēt: et
diuine volūtatē ex ponerēt quo deus veller de-
ferendū. Quod cū feciſſent: diſparuit ſenior: et
nauicula p̄ ſumē liuēte iter ſurſum contrariis
vndis tenēs: denent ad locū qui dicitur ſep̄im;: et
ibi quieuit. Corpus autē terre depoſitū dū iter de
ip̄o habēdo multoz locoz ſicole cōtenderent:
cōſilio ſenioris p̄fati iterū apparētis: diuinum
ozaculū implorabāt. Et poſt ieiuniū triduannū
diuina reuelatiōe vitulus cū m̄e vehiculo ſum-
giſ: et corpus ſupponiſ: et quoveller abire dimit-
tunt. Qui ip̄m ad ciuitatē cenerēſi. deduxerūt:
ibiq; ſubſtitērūt: vbi et mulier a demōto obſeſ-
ſeſſa meritīs ſancti corporis liberatur. Ibiq;
diſguo honore tumulatur: quo et ep̄iſcopat; ordi-
tergeſi. tranſlatus eſt.

De ſancto Delantio epō. Cap. xc.

Delantius ep̄s vt di-

cit Socrates in hystoria triptita:
diſcipulus Euagrii fuit. Cui; ec-
cleſiā cū adſſent hi q̄ inſu regis
humerici ep̄os arrianis reſiſtēs
exilio deportabāt: viderūt eū vt vltimū eccleſię